

Τ' ἀπαυδησμένα μέλη του τὸ πονεμένο ξάπλωσε
 'ς ταῖς ἄγριαῖς πέτραις σέρνει· χωρίς δυνάμεις σῶμα,
 τόπο νὰ ἔρῃ γι' ἀνάπαυσι τὴν κεφαλὴ του ἔγειρε
 ὁ δόλιος παραδέρνει, κι' ἀπ' τῇ ψυχῇ του βγαίνει
 τέλος ἐκεῖ ποῦ 'ταν γραφτὸ ἐν' ἀναστέναγμα βαθύ·
 αἰώνιο νὰ ἔρῃ στρῶμα, ὦ μάννα μου καϋμένη !

ΘΕΜ. ΣΟΛΩΜΟΣ

Εὐτυχῆς συνάντησις

ΕΚΕΙΝΗ.— Ἐγὼ τὸν ἄνδρα ποῦ θὰ πάρω, τὸν ὄνειροπολῶ εὔμορφον, γενναῖον, εὐγενῆ, ὑψηλοῦ ἀναστήματος, μὲ καρδίαν.....

ΕΚΕΙΝΟΣ.— Τί εὐτυχία ποῦ συνηντήθημεν !...